

גנזי המלך

ארבע נספות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

316

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6777779 0732-776776 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"

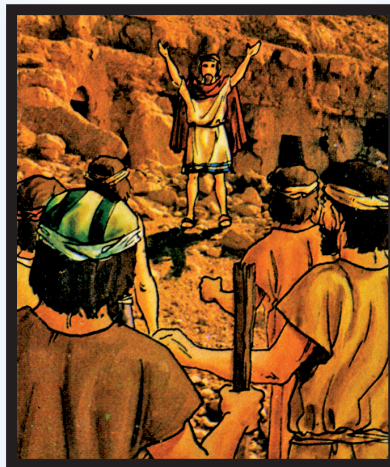
איש אמת

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

כי כבר איבד את חוש האמת שלו. וכיון שנקבעה במחו הסברא העקומה הראשונה, מעתה הוא הולך ומעקם כל בנין השקפות ודעות שלו כדי להתאימן עמה וכך הוא מתעורר והולך עד שמת בעוורונו. כן אז"ל מפורש (כתובות' קה.): 'אפילו הכם גדול וקיבל שוחד, אינו נפטר מן העולם בלי סמיות הלב'.

ולא רק עצמו הוא מקלקל, אלא שהוא מסייע לקלקל גם הבאים אחריו, כי חוש האמת הוא דבר עדין כ"כ, עד שאם יש רבים הנוטים מן האמת מתקלקלים גם הכשרים, כי מבלי להרגיש הם מיישרים את שכלם על יסוד שכל האחרים שכבר נתעקם, כך אז"ל ('סוטה' מז.): 'משרבו רואי פנים בדין, בטל "לא תגורו" (דברים' א). ופסק "לא תפירו" ופירש מהר"ל (נתיב הדין): 'בטל "לא תגורו" - אפילו מן הכשרים, כאשר בני אדם מתחילין בחטא הזה, הכל נמשכין אחר זה וקרוב הדבר להתבטל אפילו מן הדור שלאחריו, שלא נמצא אחד שהוא כשר בדין ו'בטל "לא תגורו"' לגמרי מן הדורות.

המשך בעמ' 2 <<<

תקמים" - שלא תעלה על דעתו הסברא הנכונה. "ויסלף דברי צדיקים" - שאפילו יעוררוהו על הדברים המצודקים יסלפם. ויותר מזה ב'מכילתא': "שונא דברים המצודקים אפילו הנאמרים בסניני".
ודבר נורא יש בזה עוד: כי אחר שנטה שכלו מן האמת פעם ראשונה בחייו ע"י השוחד, שוב לבו הולך ומתעורר כל ימיו,

איתא בגמרא (כתובות' קה.): 'אמר רבא: "מאי טעמא דשוחדא"? (רש"י: 'למה אסור ליטול, לזכות את הזכאי?') כיון דקביל ליה שוחדא מיניה, איקרבא ליה דעתיה לגביה והוי כגופיה. ואין אדם רואה חובה לעצמו'. הרי שהשוחד הפוסל את הדיין, אינו פועל, אלא ע"י שמטה את התענינות הדיין לצד אחד ואף אם מתכוון לזכות את הזכאי, כבר אינו יכול לראות חובה, כי הרצון מעורר עיני שכלו. וכן אז"ל (תנחומא' 'שופטים' ח): 'כיון שנותן הדיין את לבו על השוחד, נעשה עיור בדין ואינו יכול לדון אותם באמת'.

הרי לפנינו שהנגיעה לצד אחד מקלקלת את משפט השכל, באופן שאינו מעלה על דעתו סברא המנגדת לנטייתו. ונוכל להבין דבר זה היטב ע"פ מה שהקדמנו, שההתענינות היא שמעוררת את המחשבה. וא"כ מובן שלא תעורר סברא המנגדת לה, אדרבא תעלים אותה ולא עוד אלא אפילו כאשר אחרים אומרים לו סברא כזו, שכלו ממאן לקבלה מפני השפעת הנגיעה. כן ביאר המהר"ל (גור אריה'): 'יענר עיני

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר במושב נהורה

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

וכמה הוא שיעור השוחד אשר יעור עיני החכם? אפילו משהו, יטה את דעת החכם היותר גדול. חכמינו ז"ל אשר כל עמקי כוחות הנפש גלויים לפניהם, הם ידעו היכן הדברים מגיעים. **הגמרא מספרת** ('כתובות' קה:): על ר' ישמעאל ברבי יוסי שאריסו היה מביא לו בכל ערב שבת סל פירות מפרדסו של ר' ישמעאל עצמו, פעם אחד היה לו לאריס דין תורה עם חברו ביום ה', אגב אורחיה הקדים להביא הפירות באותו יום, ר' ישמעאל שהיה הדיין חשש לשוחד משום נחת רוח של קדימת יום אחד ולא קיבל הפירות ואף שלא קיבלם חשש עוד שנשתחד במה שהקדים לו יום אחד וא"ל: **'פסילנא לך לדינא'** ומסרו, לדיינים אחרים.

בשעת הדין היה מתהלך ר' ישמעאל מחוץ לבית דין ושמע את הטענות והרגיש בעצמו שהיה לבו לזכותו של האריס ובאים לו פתחי זכיות. וחשב 'הלואי ויטען כך וכך ויזכה בדין', הסתכל שוב והכיר שמחמת אותם הפירות אירע לו כן, כיון שר' ישמעאל ראה כך, נתעורר הרבה ולמד ממעשה זה את מסתרי כחות הנפש **ואמר: 'תיפח נפשם של מקבלי שוחד! ומה אני שלא נטלתי ואם נטלתי, שלי נטלתי, מקבלי שוחד עאכו"כ'.**

ועתה צא וחשוב: התנא ר' ישמעאל בר' יוסי קדוש עליון, חושש ומכיר דקות הנגיעות כ"כ, עד שסירב לקחת פירות של עצמו בהקדם יום אחד וגם את הדין לא דן ואחר כל זה מצא שהיה מהפך בזכות אותו אריס מחמת משהו זה, של נגיעה דקה מן הדקה ואם כך הוא בארזי הלבנון, ק"ו בנו אזובי קיר, עד כמה יוכל השוחד הכי קטן לחבל כל סדרי מחשבותינו.

נתבונן נא בנקודה אחת קטנה: אשר לכאורה אין מקום לרצון להתערב בה; אם אדם חושב באיזו שאלה שאינה נוגעת לו כלל, אלא שעליו להחליט חוות דעתו בה **כגון:** שאלה מדעית. והוא מתחיל לעיין בה בשעה שאין עדין לפניו כל החומר שעל פיו הוא עתיד לשפוט ובתוך העיון הזה לפי שעה, נדמה לו שצד אחד מהספק הוא קרוב להיות אמת, הוא לא החליט כלל על זה והוא יודע שהשערותיו היא בתנאי כפול, שאם שאר הידיעות

שתבאנה לו תהיינה סותרות לה, כבר היא בטלה מעיקרא.

כמובן שלא הגיד השערה זו לשום אדם וגם מוכן להשליכה מיד אם ימצאנה בלתי נכונה ועתה בא לפניו יתר החומר והוא מפנה את דעתו לעיין בשאלה מחדש, היתכן שאדם זה יהא כבר נוגע בדבר וירצה לסלף הראיות החדשות? אמנם נתבונן שוב בהלכות דיינים; **אמרה התורה** ('דברים' א): **'שמע בין אחיכם ושמעם צדק'** וביארו חז"ל ('סנהדרין' ז:): **'אזהרה לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קודם שיבא בעל דין חברו. ואזהרה לבעל דין שלא ישמע דבריו לדיין קודם שיבא בעל דין חברו.'**

וביאר מהר"ל (נתיבות עולם, נתיב הדין): שאפילו היכא שמסדר לפניו דברים של אמת, כיון שמתעים דבריו לדיין נכנסו בדעתו לזכותו ומחפש לו זכות. ואף אם ישיב אח"כ חברו על דבריו, כיון שדבריו כבר נכנסו באזני הדיין, אינו מסלק דעתו מהם. **ולמה?** כיון שבתחילה חשב שהצדק עם הראשון, אף שבשעתו היה רק לפי שעה, עם כל ההשתמרות, מ"מ כיון שחשב כך רגע אחד, מעתה הוא כבר נוגע בדבר, כי יש אי נעימות לאדם כשצריך לשנות דעתו הקדומה, אפילו קלושה כזו וכבר די בזה לעוות את מאזני המשפט בכחוט השערה, יותר לא צריך.

והנה כל אדם הוא דיין, כי תמיד מוטל עליו לשפוט על צדק הנהגתו ואמתת השקפותיו, אך כשנתבונן בערך הנגיעות המשפיעות עלינו בדיונים אלה, נמצא שהן תקיפות לאין ערך מכל שוחד שיוכל לתת לשופטים של בית הדין. נתבונן נא; אם אפילו הנחה קדומה קטנטנה כנ"ל, כבר עלולה לעוות את דקדוק המשפט, משום ההתנגדות הדקה לשינוי הדעת, הבאה מהשפעתן הנסתרת של מדות הגאווה והעצלנות! מה יהא על הנחות קדומות שלנו היוצאות ממדות ותאוות גסות ושניהלנו את חיינו על פיהם זה כמה שנים?

אם על התקרבות הדעת של הנאה כל שהיא, אמרו ז"ל הוי כגופיה ואינו יכול לדון אותו באמת, איך נקוה אנחנו לבוא

להחלטה אמיתית במקום שכרוכה בזה ראיית חובה לעצמו ממש? **כגון:** להודות על חסרונותינו ולקבל דעות שעל פיהן נתחייב במה שקרה לנו ונמנע ממה שחביב עלינו? ואם הדיין שנטה פעם מן האמת, נתקלקלו כל סדרי מחשבתו, מה נגיד על עצמנו שמנעורינו הורגלנו לתרץ את עצמנו בדוחק, להקטין את ערך כשלונותינו ולהפריז טובותינו?

ואם כבר בימיהם טענו חז"ל שבגלל החולי המדבק של ראיית פנים, כבר פסק **"לא תפירו"** (דברים א), מה נענה אנן שהכרת פנים לעצמנו כבר נעשית שיטה טבעית מדורי דורות? איך נוכל לסמוך על שכלנו שיבוא בשום פעם לידי מסקנות אמיתיות? **אמנם כן הוא;** אין השכל מוציא משפט אמת בבעיות מוסריות, אלא בה במידה שהלב מנוקה מנגיעות המידות וממולא שאיפה חזקה ובווערת לישרות ולאמת.

איך יבוא אדם לשלמות זאת? רק אם יעבוד ויתקן מדותיו, כי בזה יבטל הנגיעות בשרשן ושנים רבות של עבודה לשם שמים נצרכות לזה, לחזק את שאיפת ובקשת האמת כ"כ, שישחרר את עצמו מהשפעת הנגיעות. **וזהו מה שקוראת הגמרא: 'הגיע לפרשת דרכים' (סוטה' כא).** וקאמר עלה **'מר זוטרא: 'זה ת"ח דסלקא ליה שמעתא אליבא דהילכתא' ' פירוש:** שמכוון מעצמו אל האמת, כי כבר עבד על עצמו כ"כ עד שהגיע לטהרת הלב ורק אז ראייתו נכוחה ומשפטי ישרים, עבודה זו היא עבודת המוסר ומכאן שבלי מוסר אי אפשר להגיע אל האמת, יסוד זה הוא שורש המוסר.

מי שלא טיהר את לבבו עדיין, אין לו שום סיכויים להסיק מסקנות של אמת, באמת כן הוא, בטוח לא יוכל להיות לעולם, אבל מבחן זה יוכל לנקוט בידו, אם דעה, או החלטה, תבוא לו בלי מלחמה, יחשוד בה ויחפש באיזו פינה הסכימו איתה נגיעותיו ורק דעה והחלטה שתעלה בידו בקושי, מתוך התאמצות להכרת האמת ומתוך מלחמה נגד הנגיעות, רק בה אפשר שתהיה לו תקוה שתהיה אמיתית. **(מכתב מאליהו' א דף 53).**

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בגן יבנה

דברי הלכה

רמב"ם יד החזקה - הלכות תלמוד תורה ו

אמות עומד מלפניו, אחד עומד ואחד יושב עד שנכנס ויושב במקומו. בני חכמים ותלמידי חכמים, בזמן שהרבים צריכין להם מקפצין על ראשי העם ונכנסים למקומם. ואין שבח לתלמידי חכמים שיכנסו לאחרונה. יצא לצורך חוזר למקומו. בני חכמים, בזמן שיש בהן דעת לשמוע הופכין פניהן כלפי אביהן, אין בהן דעת לשמוע הופכין פניהן כלפי העם.

8. תלמיד שהוא יושב לפני רבו תמיד, אינו רשאי לעמוד מפניו אלא שחרית וערבית בלבד, שלא יהא כבודו מרובה מכבוד שמים.

9. מי שהוא זקן מופלג בזקנה, אע"פ שאינו חכם עומדין לפניו. ואפילו החכם שהוא ילד, עומד בפני הזקן המופלג בזקנה. ואינו חייב לעמוד מלא קומתו, אלא כדי להדרו. ואפילו זקן כותי מהדרין אותו בדברים ונותנין לו יד לסומכו שנאמר: "מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקְוִם" כל שיבה במשמע. ■

והחכמים היו מקיפין והולכין בדרך החיצונה שאין מכיריהן מצויין שם כדי שלא יטריחום.

4. רוכב הרי הוא כמהלך וכשם שעומדים מפני מהלך כך עומדין מפני הרוכב.

5. שלשה שהיו הולכין בדרך; הרב באמצע, גדול מימינו וקטן משמאלו.

6. הרואה חכם, אינו עומד מפניו עד שיגיע לו לארבע אמות וכיון שעבר יושב. ראה אב בית דין, עומד מלפניו משיראנו מרחוק מלא עיניו ואינו יושב עד שיעבור מאחריו ארבע אמות. ראה את הנשיא, עומד מלפניו מלא עיניו ואינו יושב עד שישב במקומו, או עד שיתכסה מעיניו. והנשיא שמחל על כבודו, כבודו מחול. כשהנשיא נכנס, כל העם עומדים ואינן יושבין עד שיאמר להם: "שבו". כשאב בית דין נכנס עושין לו שתי שורות ועומדין מכאן ומכאן, עד שנכנס ויושב במקומו ושאר העם יושבין במקומן.

7. חכם שנכנס, כל שיגיע לו בארבע

1. 'כל תלמיד חכם מצוה להדרו ואע"פ שאינו רבו, שנאמר: "מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקְוִם וְהִדְרָתָּ פְּנֵי זָקֵן" (ויקרא' ט). "זָקֵן" זה שקנה חכמה. ומאימתי חייבין לעמוד מפניו? משיקרב ממנו בארבע אמות עד שיעבור מכנגד פניו.

2. אין עומדין מפניו לא בבית המרחץ ולא בבית הכסא, שנאמר: "תִּקְוִם וְהִדְרָתָּ" קימה שיש בה הידור. ואין בעלי אומניות חייבין לעמוד מפני תלמידי חכמים בשעה שעוסקין במלאכתן, שנאמר: "תִּקְוִם וְהִדְרָתָּ". מה הידור שאין בה חסרון כיס, אף קימה שאין בה חסרון כיס. ומנין שלא יעצים עיניו מן החכם כדי שלא יראהו עד שלא יעמוד מפניו? שנאמר: "וְיִרְאֶתָּ מֵאֲלֹהֶיךָ" הא כל דבר שהוא מסור ללב, נאמר בו: "וְיִרְאֶתָּ מֵאֲלֹהֶיךָ".

3. אין ראוי לחכם שיטריח את העם ויכוין עצמו להן כדי שיעמדו מפניו, אלא ילך בדרך קצרה ומתכוין שלא יראו אותו כדי שלא יטריחן לעמוד.

ז'ה השלחן

מקבץ מאמרים מקונטרס 'זה השלחן'

וישא מכאוביו ודאגותיו במנוחת הנפש, יתחזק אז גם בלימוד התורה עוד יותר משאר זמנים, כי תורתו בעת הזו חביבה מאד בעיני השם יתברך ותורתו גוברת על כל מכאוביו ודאגותיו. וכל דף גמרא, או משניות, שלומד בעת צר לו, שוקל יותר ממאה דפים שלומד בהרווחה. וכמו דאיתא באבות דר' נתן: ש'פעם אחת בצער, חשוב יותר ממאה פעמים שלא בצער'. ותורתו זו שלומד בעת דחקו, מתקיימת בידו. כמו שאמרו חכמינו ז"ל. ■ (ה'חפץ חיים' 'שם עולם' פרק כג)

מכל מקום, האיש הנללב חלילה לו להתרשל מתורת ה' בכל עת ובכל זמן ויחזק נפשו באלוקיו וכל מצוקותיו ישא ויסבול בגודל נפשו ואל יתמרמר על רוע מצבו וישים בה' מעוזו כי הכל הוא בהשגחתו יתברך. ואהבת הקב"ה אליו היא יותר מאהבתו אל עצמו וכל יסוריו ומכאוביו הכל לטובתו לזכך נפשו שתהא זכה ובהירה מחלאת עוונותיה, שהיסורים ממרקים עוונותיו של אדם, כמו שאמרו חכמינו ז"ל. והנה כאשר יתבונן האדם בכל זה

טוב אחד בצער ממאה שלא בצער

אמרתי לחזק ידים רפות; שלא להתרשל מעסק התורה, אף בעת הזו שמצוקי הזמן הולכים ומתרבים מידי יום ויום ושפע הפרנסה הולך ומתדלדל בעוונותינו הרבים וכל איש ואיש נושא בכבדות על צוארו עול הפרנסה, להחיות נפשו ונפש בני ביתו וגם מוקף מכל צד בדאגות ומכאובים, אשר העול הקשה ומכאוביו הרבים לא יתנוהו כלל לחשוב עבור אחריתו לקחת לנפשו חיי נצח.

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בירושלים

פרשת 'שופטים'

"צדק צדק תרדף"

וכל הצודק בדבריו אות ומופת על צדקת מעשיו

פנינים לפרשה

"שפטים ושפטים תפן לה בכל שפטיה" (טז יח)

נצטוינו בזה למנות שופטים ושופטים לשמור על קיום מצוות ה"ת ובזמן שהיתה ידן של ישראל תקיפה היו ממונים מבתי הדין לכפות את העם על קיום המצוות, גם בזמנינו שאין יד הדין תקיף על העם, מכל מקום אנו מחויבים להשתדל ולהציל מי שניתן להצילו וכיום המצב הוא שכל הנפנה להציל מוצא הרבה ידים מושטות לעברו לעזרה, בקריאת: "הצילונו מרדת דחי".

מובא במכתביו של מרן הגרא"מ שך זצ"ל בספר 'מכתבים ומאמרים' ואלו דבריו: אודות מצב התקופה אין כלל צורך להאריך בדברים, אנו רואים תהליך בלתי טבעי זה, אני זוכר עדין את התקופה של ילדי טהרן כאשר נאבקו בכח על הצלתם הרוחנית ואילו כיום אפשר להציל אלפים ורבות מילדי ישראל.

בידינו לחולל גדולות בתחום זה, בעוד שבעבר היו זקוקים לגאון הדור, לנגיד גדול, שיביא את המהפכה הדרושה, הרי כיום המצב הוא שכל יהודי יכול ממש לברוא עולם מלא, הזמן הוא כך, כל אחד בכחו לפעול. ועל כן החוב בזה מוטל על כל אחד ואחד מישראל, ללא יכולת לפטור עצמו מחובה קדושה זו באמתלא כלשהי, כל יהודי חייב להושיט ידו, כי כיום אפשר להציל יותר מתמיד.

הבה נציל אלפים מישראל, הבה נמהר ונציל, כל הצלה כזאת של יהודי היא ריוח נקי ללא הפסד כלל, כי מצילים אותו מגניבה מרציחה ומכל דבר אסור ואין בין גיהנם לגן עדן אלא כחוט השערה, אני לא אומר זאת לכם, אני מדבר לעצמי ולכולנו, הבה נציל יהודים אלה, נתחזק ונפעל במהירות, פן נאחר חלילה וד' היא בעזרינו.

אלפים ורבות נערים מתגוללים כאן וחסר מי שיצילם ויקרבם ליהדות, אנו יהודים שעברנו כבר את גיל העמידה ונצטרך לתת דין וחשבון, לא נוכל לתרץ

אתה יודע בין ימינך לשמאלך, תעשה כמצוותם ואל תאמר: איך אוכל החלב הגמור הזה, או אהרוג האיש הנקי הזה, אבל תאמר: "כך צוה אותי האדון המצוה על המצוות שאעשה בכל מצוותיו ככל אשר יורוני העומדים לפניו במקום אשר יבחר ועל משמעות דעתם נתן לי התורה אפילו יטעו" וזה כענין רבי יהושע עם ר"ג ביום הכיפורים שחל להיות בחשבונו (ר"ה כה).

והצורך במצוה הזאת גדול מאד, כי התורה נתנה לנו בכתב וידוע הוא שלא ישתנו הדעות בכל הדברים הנולדים והנה ירבו המחלוקות ותעשה התורה כמה תורות וחתך לנו הכתוב הדין, שנשמע לבית דין הגדול העומד לפני השם במקום אשר יבחר בכל מה שיאמרו לנו בפירוש התורה, בין שקבלו פירושו עד מפי עד ומשה מפי הגבורה, או שיאמרו כן לפי משמעות המקרא, או כונתה, כי על הדעת שלהם הוא נותן (ס"א לנו) להם התורה, אפילו יהיה בעיניך כמחליף הימין בשמאל. וכל שכן שיש לך לחשוב שהם אומרים על ימין שהוא ימין, "כי רוח השם על משרתי מקדשו ולא יעזוב את חסידיו, לעולם נשמרו מן הטעות ומן המכשול" ולשון ספרי ('שופטים' קנד): 'אפילו מראין בעיניך על הימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין, שמע להם'!

עצמנו, הבה נתחזק ונפעול להצלת העולים לתורה ויהדות. וחבל חבל, שבשעת רצון כגון זו שאנו נמצאים בה עתה ורבים המבקשים לדעת את דבר ד', שלא ימצאון אנשים מספיקים להורותם. וענין קרוב הרחוקים לתורה, הוא באמת מצות עשה מפורשת שכולנו נתחייבנו בה. **כמבואר בספר המצוות להרמב"ם (מצות עשה ג): 'היא שציוונו באהבתו יתעלה... וכבר בארנו שזאת המצוה ג"כ כוללת שנהיה קוראים לבני האדם כולם לעבודתו יתעלה ולהאמין בו', יעוי"ש בכל דבריו.**

"צדק צדק תרדף" (טז כ)

אומר רבנו בחיי: **'ע"ד הפשט יזהיר שיצדק האדם במעשיו ובדבריו, כי אלה הם הדברים שאפשר לו לאדם להרע לעצמו ולאחרים. ועל כן בא כפל הלשון. וכל הצודק בדבריו אות ומופת על צדקת מעשיו. ועל כן ראוי לכל אחד ואחד מישראל שיצדק בדבור ובמעשה, כענין שכתוב: "שפטיה ושפטים תפן לה בכל דבריו" (שופטים' קנד). או ידבר הכתוב עם האנשים אשר להם הריב ויזהיר אותן לרדוף אחרי הצדק, הן לריוח, הן להפסד וזהו כפל הלשון.'**

והנה העיר הקרובה אל התלל" (כא ג)

כתב רבנו הגר"ח קנייבסקי שליט"א בספרו 'טעמא דקרא': **כתיב: "הקרובה" חסר. "ולאחתי הקתולה הקרובה אליו" (ויקרא' כא). כתיב מלא. וצריך טעם. וי"ל ע"פ הגמרא בב"ב (כג): שאם יש עיר גדולה ממנה, הגדולה מביאה. וכבר ביאר המאירי, דהיינו: משום שהיא קרובה עכ"פ משאר עירות שגדולות כמותה. עכ"פ אין הכונה כאן הקרובה ממש שאין קרובה הימנה. ולכך כתיב: "קרובה" חסר. אבל "ולאחתי הקתולה הקרובה אליו" הוא קרובה ממש ולכן הוא מלא. ■**

"על פי התורה אשר ירוף ועל המשפט אשר יאמרו לה תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לה ימין ושמאל"

מן הראוי להביא כאן דברי הרמב"ן שלצערנו בדורנו, אנו מוכנים לקבל מרבותינו רק מה שנשמע ונראה לנו, אולם דברים שקשה לנו, או לא נראה לנו, איננו מוכנים לקבל. ואלו הם דברי הרמב"ן: **"ימין ושמאל" אפילו אם אומר לך על ימין שהוא שמאל, או על שמאל שהוא ימין, לשון רש"י. וענינו: אפילו תחשוב בלבך שהם טועים והדבר פשוט בעיניך כאשר**

לאור הביקוש האדיר

לחלוקת אנציקלופדיות בכל רחבי הארץ
הוחלט לכסות את כל בתי האב בישראל (1,750,000) למעט אומות העולם
ניתן לרכוש מנית זכות בסך *\$10000 להשלמת המבצע

כל החורם מניה מובטח לו
שהוא בן העולם הבא

* שער הדולר לפי 4.2

ספד ר' עקיבא על בנו ר"ש בבית הקברות ואמר:

"יודע אני שהוא בן העולם הבא שזיכה את הרבים"... שמגלגלין זכות ע"י זכאי!... (מסכת שמחות פרק ח')

לפרטים 054-7408531 050-6500666

מבצע מדהים בשופר!

- 2 ש"ח = דיסק שמיעה
 - 10 ש"ח = 3 דיסקים לצפיה
 - 10 ש"ח = דיסק mp3
 - 30 ש"ח = 'עולם התשובה'
- ניתן להשיג ב'שופר'
רח' מתתיהו 10, בני ברק
03-6777779-553

**5 ש"ח בלבד לדיסק!
ניתן להשיג
ב'שופר'
מתתיהו 10
בני ברק
03-6777779**

כל פרשת שוויקי וציון גולן עם כל ההוכחות והפסקים
באתר שופר: **www.shofar.net**

שו"ת חברותא

מי הם הראויים לשמש כדיינים וכמורי הוראה?

ועיין ב'הוריות' (ג): 'רשב"ג, נשיא. ר"מ, חכם. ר' נתן, אב"ד'. והנה משרת אב"ד היא בדיני ממונות, כמ"ש בב"ק (נג.) ובב"מ (ק"ז): לגבי ממונא: דהלכתא כר' נתן 'דדיינא הוא ונתת לעומקא דדינא'. ופרש"י: שאב"ד היה, כמו שכתוב: 'במסכת הוריות בסופה' (ג). ומשרת חכם נראה דהיינו: לעניני הוראות איסור והיתר. וכמ"ש במ"ק (כב): 'על חכם חולץ מימין, על אב"ד משמאל, על נשיא מכאן ומכאן'. ופרש"י: 'חכם, הממונה על העיר שמבקשים ממנו הוראה'. עכ"ל. והיינו דקי"ל (כתובות ס:): 'הלכה כר"מ בגזרותיו' והיינו: בגזרות של איסור והיתר, שהיה ממונה במקצוע זה ומומחה בהוראה. ומ"מ אין הלכה כר"מ בקנסותיו, כמ"ש תוספות (ב"ק ל:): בד"ה: 'וחכ"א גובה את הקרן' והיינו: בעיקר בדיני ממונות. (ועיין ב'עירובין' יג ודו"ק.)

ובשו"ת 'כסא שלמה' (א ד"ו ע"ד), הביא מ"ש מהרשד"ם (חיו"ד פה): שלענין מינוי לדון ולהורות לא מהני ירושת אבות, דקי"ל (סנהדרין' לב:): "צדק צדק תכדוף" (דברים טז) – 'הלך אחר ב"ד יפה'.

דינים (בדיני ממונות) ולכך היה מדקדק בהם ויורד לעומקם ומשכיל על כל דבר אמת. וכן רב היה רגיל לדקדק בהוראת איסור והיתר ולכך סמכו על הוראותיו בעניני איסור והיתר.

וכן אמרו ב'שבת' (נג.): "אקיוף" (בראשית יד) מנו? שמואל'. ובגליון: שנקרא שמואל, מלך, דהלכה כוותיה בדיני, כמו דקי"ל: 'דינא דמלכותא דינא'. ונקרא גם "אֶלְסָר" – שהוא נוטריקון 'אל איסר'. כלומר: חוץ מלענין אסור, שאין הלכה כמותו, אלא כרב. ע"כ.

ובמהרש"א בח"א (ב"מ פה: פו.): 'שמואל ירחינא... 'הכים יתקרי. ורבי, לא יתקרי! דמה שאמרו: 'הכים יתקרי' היינו כמ"ש (ב"ב קעה:): 'הרוצה שיחכים, יעסוק בדיני ממונות'. שאין לך מקצוע בתורה יותר מהם והם כמעין הנובע. ולכך הלכתא כשמואל בדיני, שהיה דן דיני ממונות כי היה חכם בדינים ולא טעה מעולם בדין. אבל באיסור, לית הלכתא כוותיה ואפשר שהוא עצמו לא סמך על עצמו להורות דבר איסור, כיון שלא נסמך ו'רבי לא יתקרי'. ע"כ.

ומכאן, שיש למנות חכם לכל מקצוע הקרוב לרוחו שמדקדק בו יותר להלכה.

שאלה: מי הם הראויים לשמש כדיינים ומי הם הראויים לשמש כמורי הוראה?

תשובה [מתוך דברי שו"ת 'יביע אומר' חלק ד - יו"ד יח]: כתב מרן החיד"א ב'ברכי יוסף' יו"ד (ש"יורי ברכה' רמב סק"ח): מפי השמועה, שבכמה מערי אשכנז נהגים למנות מלבד הרב אב"ד ובית דינו שמיוחסים לדיני ממונות וגיתין, עוד ממנים חכמים להורות בדיני איסור והיתר בלבד וכו' והוא מנהג ותיקין, כי בית דין שמתמנה על חלק פרטי, כל מעינותיו ומחשבותיו הם במקצוע ההוא והוא בקי מאד בדינים ההם ובפרטיהם.

וכן יסד מהרימ"ט בקושטנינא, שמלבד הבתי דין לדיני ממונות, ממנים חכמים לאיסור והיתר. ובמסכת 'חולין' [נה:]: 'שאלתינהו לכולהו שרופאי' ופרש"י: 'מורי הוראות על הטרופות'. עכת"ד.

והנה, גם ב'גיתין' (ה): 'אשכחן, ר' אחי הוה ממונה אגיתין'. ועיין בפרש"י שם. ובשו"ת הריב"ש (שפט). ע"ש.

ועיין בהרא"ש (פ"ד דב"ק ד), שהטעם שעשו חכמי הגמרא כלל לפסוק הלכה כשמואל בדיני וכרב באיסורי בכל מקום, לפי שידעו ששמואל היה רגיל תמיד לפסוק

הרב זכריה יצחק שליט"א

קריאה בתימנ"ת של פרשיות התורה בנוסף שאמי ובלדי

זיתן להשיג במשרדי שופר, מתתיהו 10, בני ברק 03-677779

פרשיות התורה והפטרותיה ספר שמות דיסק MP3

פרשיות התורה והפטרותיה ספר נראשית דיסק MP3

הרב זכריה יצחק שליט"א זנוסח שאמי

הרב זכריה יצחק שליט"א זנוסח בלדי

טיול לקברי הצדיקים בצפון

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי ז' אלול 17/08/10

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק! הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה במשרדי שופר רח' מתתיהו 10 בני ברק 03-677779

לאזור כפר סבא, הרצליה, רעננה והסביבה - סימה 050-9558033 077-4403316

זכאי "כח כפלים" חנימ! "חי כפלים" 50% הנחה

להחזיר קפה באותו מחיר אך יותר, זה רבית?

מאת הרה"ג אהרון שוילי שליט"א

מחיר. ונסתפק ראובן: האם יכול לרכוש את הקפה עם 20% מתנה, או לא? וצדדי הספק: כיון שיש יותר קפה ממה שקיבל משכנו שמעון הוי ריבית, או כיון שזה אותו מחיר אין בעיה בנידון.

מצד אחד אותו קפה כמו שקיבל משכנו שמעון (אותה חברה ואותה כמות). ולצידו מונח גם כן אותו קפה כמו שקיבל משכנו שמעון, אבל שם החברה הוסיפה עוד 20% קפה מתנה ושני סוגי הקפה אותו

ראובן לזה משכנו שמעון חבילת קפה שחור לצורך האורחים שהגיעו לפניו והנה למחרת כשירד ראובן למכולת השכונתית לקנות את הקפה כמו שקיבל משמעון, רואה שבמדף של הקפה מונח

ההשתתפות בשעור 'השאלה השבועית העולמית' ב'אולפני שופר' פתוח לצבור ביום המישי בשעה 21:00 בערב בלמוד עם חברות בשיבות 'אהל יהודה' ניתן לצפות בשדור חי באתר שופר ביום המישי בשעה 21:00 www.shofar.net

בתאונות דרכים מי משלם?

תקציר התשובה:

א. אם ראובן חייב לשלם זה תלוי במחלוקת הפוסקים. ומספק אומרים: 'המוציא מחברו עליו הראיה'. אם תפס שמעון מראובן, או שיש אצלו חפצים של ראובן, לא מוצאים ממנו מחמת הספק. אם קרה תקר מחמת מסמר (לא מחמת צמיג שלא תקין) גם תלוי במחלוקת הנ"ל. וכ"ז בתנאי שלא המשיך לנסוע בצמיג הנקוב וגרם לנזק נוסף, שאז חייב מצד פשיעה בשמירה. ב. כיון שהביטוח כולל גם נהגים אחרים בביטוח (אלא א"כ צוין אחרת בפוליסה), אין הם מגבילים את אחריותם במקרה שיש מישהו אחר שישלם, לכן הם ישלמו לבעל הרכב ויפטור את ראובן מלשלם לשמעון.

בית שמש אולמי שמש האלה הנושא 8 ביום ראשון ה' אלול 15/08/10

כניסה 10 ש"ח

השערים יפתחו ב־20:00 תחילת התוכנית 20:30

מבוא חרון אולם השמחות המרכזי ביום שני ו' אלול 16/08/10

כניסה חופשית

השערים יפתחו ב־20:00 תחילת התוכנית 20:30

טיול לקברי הצדיקים מלון כינר ביום שלישי ז' אלול 17/08/10

כניסה חופשית

תחילת התוכנית 15:30

קרית עקרון מתנס קרית עקרון הרצל ביום רביעי ח' אלול 18/08/10

כניסה 10 ש"ח

השערים יפתחו ב־20:00 תחילת התוכנית 20:30

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

משמרת הקודש והחינוך
שנ"י
בתי דין צדק ודק"ק בני ברק
ת.ד. 110 ב"ב ■ טלמסר 03-7653611 ■ פקס 03-5745504

בסי"ד, אדר ב' תשס"ח

לכבוד: ר' יעקב שוואקי ור' מרדכי בן דוד ורדיגה, ור' יוחי בריסקמן.

הנידון: הוראה מגדולי הדור שליט"א לבטל השתתפותכם בערבי שירה!

נתבקשנו ע"י גדולי הדור שליט"א לדרוש מכם לשמוע לדעת תורה ולא לחלל שם שמים ע"י השתתפות בערב שירה האמור להסכים ברמת גן בח' ניסן ש.ז. מדובר בפרצה חמורה מאד! במעוז התרבות החילונית הרומסים במקום זה את כבוד השבת וכל היקר והקדוש לעמיתנו רח"ל.
ע"פ חו"ד המתחכים יהיה במקום חוללות והתפרקות חילול ש"ש, אין שום רב היודע את הפרטים לאשרון שיתיר דבר זה.

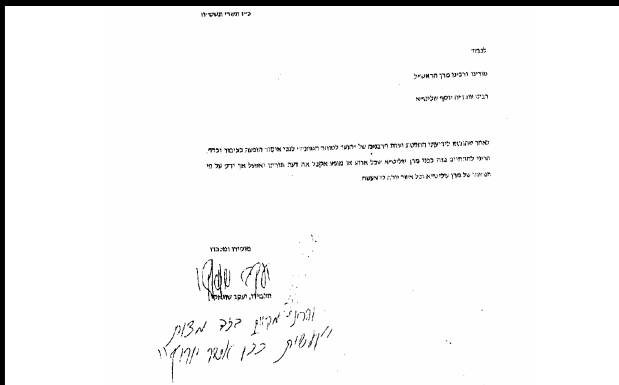
אם אתם מחליטים לעמוד במרד נגד גדולי הדור קבלנו הוראה להודיע על איסור לפרסם אתכם בעיתונים החרדיים וגם לאסור למכור את הדיסקים שלכם בכל הרשתות החרדיות.

מרדכי בלוי, משמרת הקודש והחינוך, בני ברק.
יצחק מאיר שפרטוביץ, הועד לטוהר המנהג, ירושלים.
אפרים לופט, ועד הרבנים לנגינה יהודית, בני ברק.

גדולי ישראל אוסרים מכירת דיסקים של הזמרים שוויקי, מרדכי בן דוד, יוחי בריסקמן בכל הרשתות החרדיות

התחייבותו של יעקב שוויקי לרב הגאון עובדיה יוסף שליט"א שלא יסור מדבריו להופיע באיסור והוצג לחזור בתשובה וכמי ששומע לדעת מרן כדי להכשירו להופיע בערב המילגות ב'בניני האומה' בניצוחו של מר שמחיהו וחבריו וכמי שחוזר ממעשיו המקולקלים

כ"ז תשרי תשס"ח

לכבוד מורינו ורבינו מרן הראש"ל רבינו עובדיה יוסף שליט"א

לאחר שהובא לידיעתי החלטת וועדת הרבנים של "הוועד לטוהר המנהג" לגבי איסור הופעה בציבור חרדי הריני להתחייב בזה לפני מרן שליט"א (הרב עובדיה יוסף) שכל ארוע או מופע אקבל את דעת תורתו ואפעל אך ורק על פי הנחיתו של מרן שליט"א וכל אשר יורה לי אעשה.

מוכיר ומכבוד תלמידו יעקב שוויאקי
והריני מקיים בזה מצות "ועשית ככל אשר יורוך"

בקיסריה לפני כשבועיים הופיע יעקב שוויקי במרד ובמעל כנגד התחייבותו לרב הגאון עובדיה יוסף שליט"א ונגד האיסור המפורש שהתם עליו (מצד מיזן) הרב הגאון עובדיה יוסף שליט"א. "וכדי בזיון וקצף".

פסק הלכה

בסי"ד, אדר א' תשס"ח
שמענו ותחדד נפשנו על הפרצה הנוראה במחננו של "ערבי שירה" ו"קונצרט" בהם מופיעים זמרים וחזנים לשיר בפני אנשים ונשים בתערובת רח"ל ואפי' שלא בתערובת.

וכבר אסרו כל גדולי ישראל באיסור גמור את ערבי השירה אפילו בנפרד.

על כן באנו בזה להביע דעתנו דעת תורה

א. הופעות מעין אלו אסורים באיסור חמור בין בארץ ובין בחוץ לארץ.

ב. האיסור חל הן על המארגנים, והן על המשתתפים – גדולים וקטנים, אנשים ונשים, וכל שכן האיסור על הזמרים והחזנים, שהם מחטיאי הרבים.

ג. אסור לעיתונים לתת יד ופרסום להופעות אלו.

ד. הזמרים והחזנים המופיעים במקום תערובת, אין להזמיןם לכבדם לשיר בשום ארוע, וכן אין לפרסם ארוע שהזמרים והחזנים משתתפים בו, כולל תפילות וארועים כשרים בכדי שלא לחזק ידי עוברי עבירה.

והשי"ת ברוב רחמיו וחסדיו יתן בלבם לשוב לפניו, ונוכה לגאולת עולמים – ואז ימלא שחוק פינו.

באנו על החתום למען קדושת וטהרת עמנו

(Handwritten signatures)

פסק ההלכה של גדולי ישראל נגד ערבי שירה בנפרד

פסק הלכה

בסי"ד אב תשס"ח

שמענו ותחדד נפשנו על הפרצה הנוראה במחננו של "ערבי שירה" ו"קונצרט" בהם מופיעים זמרים וחזנים לשיר בפני אנשים ונשים בתערובת רח"ל ואפי' שלא בתערובת.

וכבר אסרו כל גדולי ישראל באיסור גמור את ערבי השירה אפילו בנפרד.

על כן באנו בזה להשמיע דעתנו דעת תורה

א. הופעות מעין אלו אסורים באיסור חמור.

ב. האיסור חל הן על המארגנים והן על המשתתפים – גדולים וקטנים, אנשים ונשים, וכל שכן האיסור על הזמרים והחזנים, שהם מחטיאי הרבים.

ג. אסור לעיתונים לתת יד ופרסום להופעות אלו.

ד. הזמרים והחזנים המופיעים במקום תערובת, אין להזמיןם לכבדם לשיר בשום ארוע, וכן אין לפרסם ארוע שהזמרים והחזנים משתתפים בו, כולל תפילות וארועים כשרים בכדי שלא לחזק ידי עוברי עבירה.

והשי"ת ברוב רחמיו וחסדיו יתן בלבם לשוב לפניו, ונוכה לגאולת עולמים – ואז ימלא שחוק פינו

באנו על החתום למען קדושת וטהרת עמנו

(Handwritten signatures and names)

הרב הגאון עובדיה יוסף שליט"א בשנת תשס"ז חתם בכתבית ידו שאסור להשמיע זמרים כמו יעקב שוויקי אפילו בארועים כשרים